

۲۰۱۹/۰۸/۲۸

م. اسحاق نگارگر

دیوانِ سَر

دریاب این چمن که زبیداد در گرفت
ظلمت رسید و دامن مهرِ سحر گرفت
این جا طلوع مُرده و تنها غروب هاست
ضحاکِ شب ز مُرغِ سحر بال و پر گرفت
ما را امیدِ سیبِ سعادت بُد و دریغ!
شاخِ امید هم ز شقاوتِ ثمر گرفت
این جا دگر به دردِ دلی؛ کس نمی رسد
کاین شهرِ خیر را همه دیوانِ شر گرفت
این باغبانِ مکر و ریاکاری و دُرُوغ
دستِ نوازش از سرِ عشق و هُنر گرفت
با تازیانه شیخ زره می رسد ببین
بیرنگی از دیارِ تو راهِ سفر گرفت

از سرد مہری دگران نیست گلہ ام
دامان ما ز غفلتِ ما این شرر گرفت

سُرگن نوای تازہ اگر نینوازِ پار
آن نغمہ های کُهنہ خود را ز سر گرفت

نگارگر ۲۴ اگست ۲۰۱۹ برمنگہم

**** **

تذکر:

ہرگاہ خوانندگان محترم متمایل باشند کہ سرودہ ہا و مطالب دیگرگی از این نویسندہ معزز را مطالعہ کنند، میتوانند با اجرای "کلیک"ی بر عکس نویسندہ در صفحہ مقالات، بہ فہرست "آرشیف" شان رہنمائی شوند.

دیوان شر
i_negargar_diwaan_e_shar.pdf